

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti går ind for, at Folketinget fastholder nogle hovedlinier i vor ulandspolitik og ikke ved den først givne lejlighed eller ud fra en voldsom trang til at markere sig politisk – ikke mindst over for regeringen – foretager omprioriteringer i denne politik.

Naturligvis skal vor ulandspolitik være rimeligt fleksibel, så vi f.eks. kan imødekomme akut opståede bistandsbehov, men vi skal også kunne modstå fristelser til at føre en hovsa-politik.

Det er ikke noget rimeligt argument, SF bruger i sit forslag at sige, at det er pinligt, at Danmark er langt bag efter Sverige og Norge med hensyn til bistand til Nicaragua. Bistandspolitik er jo ikke et prestigespørgsmål, og de nordiske lande behøver ikke at prioritere bistanden og modtagerlandene ens. Der er sikkert også lande, som vi prioriterer langt højere, end Sverige og Norge gør i bistandspolitikken.

Jeg ved ikke, hvorfor Socialdemokratiet og SF er så ihærdige for at få øget vor indsats i specielt Nicaragua. Hvad med de øvrige lande i Mellemamerika: El Salvador, Guatemala og Honduras? De har da sikkert lige så velmotiverede behov som Nicaragua. Ihærdigheden skulle vel ikke hænge sammen med, at styret i Nicaragua er af socialistisk tilsnit?

Jeg har naturligvis ikke noget imod, at Danida ud fra en overordnet og langsigtet prioritering overvejer at øge bistanden til et eller flere af landene i Mellemamerika, bestemt ikke, men det ville vel så uvægerlig betyde en nedprioritering af andre vigtige bistandsopgaver.

Med disse udtalelser har jeg også taget stilling til forslaget om en dansk bistandsmission eller ambassade i Nicaragua. Jeg er tilhænger af, at Danmark har sådanne missioner i vore større samarbejdslande, men det skal vel også ind i billedet, at Udenrigsministeriet i de senere år har måttet foretage store besparelser på en række diplomatiske missioner, så tiden er ikke ligefrem inde til udgiftsførelser på dette område. Det er med andre ord kun forsvarligt, hvis Mellemamerika i de kommende år generelt prioriteres blandt vore hovedsamarbejdslande, men det er der vel ikke udsigt til.

Jeg finder, at specielt SF's meget detaljerede forslag også rejser det principielle spørgsmål, hvor detaljeret Folketinget skal blande sig i et ministeriums administration af en lov, her bistandsloven.

Ved at fremlægge så detaljerede forslag, som SF gør, risikerer vi vel at ende med udprægede hovsaløsninger, dikteret af øjeblikbestemte stemninger. Det kan vor ulandspolitik ikke være tjent med. De langsigtede retningslinier på dette område fastlægges jo i forbindelse med de mere generelle bistandspolitiske debatter, som finder sted med jævne mellemrum.

Naturligvis kan man finde udmærkede elementer i de to forslag. Vi er naturligvis ikke uenige i alt, hvad der står i dem, men de positive og udmærkede elementer, der er, svarer temmelig nøje til den måde, Danida i praksis administrerer bistandsbevillingerne på. Så alt taget i betragtning må jeg sige, at jeg ikke kan se, vi har brug for de to beslutningsforslag, der her er lagt frem.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 8 (om forøgelse af bistanden til Nicaragua), hr. Riishøj, har ordet.

Riishøj (SF):

Vi må vel konstatere efter den her debat, at der er politisk uenighed om Danmarks holdning til Mellemamerika. Den er ikke overraskende, den viste sig under Mellemamerikadebatten i november 1985, hvor SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet jo vedtog en dagsorden, som regeringen ikke kunne godkende, fordi den bl.a. indeholdt en kritik af USA direkte ved navns nævnelse. Denne uenighed blev også afsløret i forbindelse med den bistandspolitiske debat i maj måned.

Det kan altså ikke komme som nogen overraskelse, at det samme flertal nu prøver at gøre alvor af dagsordenen. Regeringen har ikke fulgt de henstillinger, specielt ikke med hensyn til forøgelsen af bistandsrammen. Som jeg nævnte før, opererer man med en bistandsramme på 50 mio. kr. om året i de næste 5 år, og det er ikke tilfredsstillende.

Derfor er der uenighed, og det glæder mig, at den radikale ordfører lagde op til, at vi nu hurtigt gør vores arbejde i Udenrigsudvalget færdig, sådan at det forslag kan blive stemt igennem.

Jeg håber, vi under det udvalgsarbejde kan se nærmere på beløbsstørrelsen. I vores forslag opererer vi med i det mindste 100 mio. kr. ud fra den betragtning, at vi over en 3-årsperiode